Knud Thomsen: Når det konservative folkeparti har ikke mindre end to ordførere vedrørende disse to lovforslag, skyldes det forskellige omstændigheder, deriblandt måske den omstændighed, at man har følt, at det kunne sprænge et enkelt menneske at være velvilligt indstillet over for forslaget til konkurrencelov og omvendt at give udtryk for, at partiet absolut ikke er velvilligt stemt over for lovforslaget om ændring i lov om indseende med priser.

Det forekommer mig, at man her går fra nogle bestemmelser i den hidtidige konkurrencelov og i den hidtidige lov om indseende med priser og gør det på en måde, som er restriktiv, som er usikker i sin affattelse, og som alt i alt sagligt set må siges at være dårligere. Ifølge den nugældende prisindseendelovs § 4 kan monopoltilsynet fastsætte regler om mængdeangivelse af varer, som af fabrikanter, importører eller grossister sælges i detailsalgspakning, og ifølge den nugældende konkurrencelovs § 16 har handelsministeren en noget bredere bemyndigelse inden for stort set samme område. Men forholdet er jo det, at § 16 i den nugældende konkurrencelov må ses sammen med § 1 i loven, der på fortræffelig måde siger, hvad man ikke må gøre, nemlig at man ikke må komme med urigtige angivelser vedrørende bl. a. varens art, tilvirkningsmåde, stof, sammensætning, beskaffenhed, egenskaber eller virkninger. Det er det, man ikke må gøre; man bliver straffet, hvis man kommer med urigtige angivelser herom.

Nu kan man for det første stille sig selv det spørgsmål: hvor ofte er den nugældende konkurrencelovs § 16 sammenholdt med § 1 blevet brugt? Handelsministeren har sammen med de påtaleberettigede myndigheder påtaleretten, og mig bekendt er denne lovgivning blevet brugt umådelig lidt, formentlig fordi den nugældende lov har været affattet rigtigt og godt og foreskriver, at man ikke må opgive urigtige egenskaber.

Nu kommer man og foreslår en meget kraftig udvidelse af § 16 fra konkurrenceloven, som overføres til lov om indseende med priser og er slået sammen med sidstnævnte lovs § 4, der udvides ud over det hidtidige klare sigte, nemlig at det drejede sig om detailsalg. I § 16 i konkurrenceloven står der udtrykkelig i parentes „salg til forbruger"; det samme står praktisk taget i prisindseendelovens nuværende § 4, hvor der står: når man markedsfører varer i „detailsalgspakning." Med andre ord har de to paragraffer hidtil været begrænset til at omfatte falholdelse af varer i detailsalg. Dette ophæves nu, således at lovgivningens nye bestemmelse skal kunne gøres gældende over for for så vidt et hvilket som helst salgsled med den ene begrundelse, at man har ment at måtte tilvejebringe hjemmel for sådanne forskrifters gennemførelse også i andre omsætningsled, hvilket jo ikke er nogen begrundelse, men en, skal vi sige vi-alene-vide-mening.

Samtidig indfører man nu den bestemmelse, at monopoltilsynet — ikke længere handelsministeren, men monopoltilsynet — skal kunne foreskrive, at man skal deklarere egenskaberne i en vare. I modsætning til den gode § 1 i konkurrenceloven, den gamle konkurrencelov, der siger, at man ikke må angive noget urigtigt, gives der altså nu en ubestemt bemyndigelse til at foreskrive noget ubestemt om egenskaberne, for ubestemt er det jo og altomfattende. Hvad er en egenskab?

Betyder det, at monopoltilsynet kan foreskrive alle, som sælger varer i detailsalgspakning eller på anden måde i øvrigt, skal angive recepter, know how o. lign.? Og, som hr. Jens Peter Jensen var inde på, hvordan bliver forholdet til Dansk Varedeklarations-Nævn? Dér er man på frivillig basis gået ind for at deklarere egenskaber, d. v. s. positive egenskaber, i sådanne tilfælde inden for erhvervslivet, hvor dette skønnedes at være godt eller i det hele taget muligt. Her giver man nu monopoltilsynet bemyndigelse til at kræve, at man foreskriver disse genskaber. Vi mener nu som før, at det må være op til det frivillige samarbejde inden for erhvervslivet — som jo er gået godt igennem Dansk